

123 Sed potest, Merlin. nu. 74. 75. Ac proinde etiam anteriorius chirographariis creditoribus erit preferenda, quoniam hypothecarii posteriores, potiores esse debent; l. eos 19. C. quod prior. l. creditor 12. §. si primus, ff. eod. Merlin. lib. 4. tit. 1. qu. 14. n. 1. Objici tamen exceptio dotis non numerata, si per tempus licuerit, poterit: Menoch. dict. pref. 13. n. 18. Merlin. ubi proximè, §. n. 122. Sed prælationem utique obtinebit adversus anteriores viri creditores, si tempora opponendi exceptionem dotis non tradita labantur, quia numerata dos jure præsumitur, unde omnibus suis gaudet privilegiis: Merlin. n. 76. Mantic. supr. lib. 11. tit. 27. n. 4. Afflict. decis. 402. Cravet. conf. 40. n. 5. Marfil. in rubric. de fidejussor. q. 5. Trentacinq. d. resol. 7. n. 15. vers. Ego non discederem, ubi in vers. Contrariam, aliter sentientes recenset.

124 Vers. Quarto adnotandum est.

125 Compertum est apud omnes, licere mariti creditoribus objicere adversus dotis receptæ confessionem, non numeratæ dotis exceptionem, etiam si illa ante matrimonium emittatur, nisi temporis transcursum excludantur; Menoch. d. præsumpt. 13. n. 4. Socin. in l. 1. n. 87. ff. solut. matrim. Ant. Gom. dict. n. 52. circa finem, vers. Item & tertio intellige, Merlin. n. 77. Mantic. d. tit. 20. n. 18. vers. Sed advertendum, & d. tit. 27. n. 4. 5.

126 Vers. Ultimo.

126 Consentiant Bald. in autentica, sed jam necesse, n. 2. q. 5. C. de donat. ante nupt. Merlin. n. 55. Menoch. n. 25. licet enim res in dotem dentur æstimatæ, quoties mulier conseq. æstimationem ex bonis viri non potest, ut in hoc casu, regredi permittitur ad res ipsas cum privilegio hypothecæ, & prælationis, contra anteriores viri creditores, ac tertios possessores, etsi ipsa alienationi consentiat, l. in rebus 30. C. de jur. dot. Anton. Gom. in d. l. 50. n. 44. Pinel. in l. 1. part. 3. n. 15. C. de bon. matern. Molin. de just. & jur. tom. 2. disp. 426. n. 10. Gregor. Lop. in l. 7. gloss. 4. tit. 11. part. 4. D. Covarr. prætic. cap. 28. n. 8. Ceval. quest. 3. n. 24. Guttierr. de juram. confirmat. part. 1. cap. 1. n. 9. & prætic. lib. 3. quest. 77. n. 12. 13. Barbol. in l. si æstimatis 51. n. 25. in fine, ff. solut. matrim. Hippolyt. sing. 691. Novell. de dot. p. 8. privileg. 6. Quare si mulier repellatur proposita exceptione dotis non numeratæ, quia maritus confessus est accepisse quantitatem, qua æstimatæ sunt res in dotem traditæ, poterit ipsa ea, quæ dedit, vindicare; ut rectè advertit Merlin. ubi proximè, atque ita omnibus creditoribus præferetur, si talia bona in bonis mariti inveniuntur; aut eadem à possessoribus avocabit. Sed hoc fallit, si possessores offerrent mulieri rerum æstimationem, Ceval. n. 36. Novell. p. 7. privileg. 47. Afflict. decis. 100. Guttierr. dict. n. 13.

AD CAPUT VIII.

De meliorationibus quæ in re hypotheca subjecta à Tertio sunt.

SUMMARIUM.

- 1 Referuntur Doctores materiam explicantes.
- 2 Creditor agens hypothecaria quomodo in libello concludere debeat.
- 3 Alia forma concludendi rejicitur.
- 4 Actio personalis non transit ad singularem successorem.
- 5 Jus offerendi non est in obligatione, sed in electione possessoris.
- 6 Explicatur cap. ex literis, de pignoribus.
- 7 Possessor, qui melioramenta fecit in re alij hypothecata, liberatur solvendo æstimationem ipsius rei sine melioramentis.
- 8 Satisfit iuribus in contrarium adductis.
- 9 Melioramenta quoad effectum manent ejus, qui bona fide melioravit.
- 10 Explicatur l. cum postulasset, §. fin. ff. de damn. infect. ac conciliatur cum l. Paulus, §. domus, ff. de pigno.

- 11 Melioramenta non cedunt hypotheca, qua res meliorata est stricta.
- 12 Respondetur ad argumentum contrarium.
- 13 Rejicitur Bartoli sententia tradita supra, nu. 7. qua infra, num. 15. explicatur.
- 14 Impugnantur rationes, quibus Bartolus defenditur.
- 15 Judicis arbitrio relinquuntur, ut juxta casus circumstantias Bartoli sententiam, aut oppositam sequatur.
- 16 Ubi admittitur possessor ad offerendam rei æstimationem, etsi non sufficiat tibi debito, æstimatio rei facienda est secundum tempus solutionis.
- 17 Successori etiam particulari ejus, qui melioravit, competit jus præfatum offerendi.
- 18 Possessor, qui non melioravit, non auditur offerens hypothecæ æstimationem, si debito persolvendo non sufficiat.
- 19 Hypotheca, nisi omni quod debetur soluto, liberari non potest.
- 20 Fructus percepti post litem contestatam ex re hypothecata, sunt cum expensis meliorationum compensandi.
- 21 Quoties creditor renuit expensas meliorationum solvere, cogitur rei æstimationem recipere, licet non sufficiat ad integram debiti satisfactionem.
- 22 Mala fidei possessor tenetur restituere fructus, quos ex melioramentis a se factis perceperit.
- 23 Qui in alieno sciens meliorationes facit, donare videtur.
- 24 Referuntur, qui docent, possessorem mala fidei non teneri ad restitutionem fructuum, ex meliorationibus a se factis perceptorum.
- 25 Eligitur prima sententia tradita, num. 22. & limitatur.
- 26 Possessor bona fidei debet fructus perceptos ex melioramentis a se factis restituere.
- 27 Contrarium verius est.
- 28 De compensatione fructuum cum sumptibus meliorationum, remissive.
- 29 Juxta quod tempus æstimanda sunt melioramenta, remissive.
- 30 Pater in bonis adventitiis filij habet liberam administrationem, alienatione interdicta.
- 31 Filius revocat alienata ex bonis adventitiis per patrem, non discussis bonis paternis.
- 32 Opponitur de lege 24. tit. 13. p. 5.
- 33 Conciliatur d. l. Partitæ cum l. 1. C. de bon. matern.
- 34 Pater administrans bona adventitia filij minoris sub sua potestate constituti, potest ex causa necessaria etiam immobilia sine decreto alienare.
- 35 Secus est, si administrator fuerit legitimus bonorum filij emancipati, aut ususfructum non habeat in bonis filij adventitiis, quem habet sub potestate.
- 36 Filiusfam. habet tacitam hypothecam in bonis patris pro administratione adventitiarum, si quid dolo gesserit, aut sine justa causa alienaverit.
- 37 Prædicta hypotheca incipit à die susceptæ administrationis.
- 38 Filius an possit vivo patre revocare alienata ex bonis adventitiis per ipsum? Refertur affirmativa, ac limitatur.
- 39 Filiis non permittitur, patris existere castigatores.
- 40 Contraria sententia proponitur.
- 41 Adhibetur distinctio.
- 42 Filius exiens patria potestate aufert patri dimidiam ususfructus partem de bonis adventitiis, & ex eundo per matrimonium totum sibi vendicat de jure Regio.
- 43 Per alienationem a patre factam de bonis adventitiis filij, non extinguuntur ususfructus, quem in re alienata ille habebat.
- 44 Usufructuarius potest ususfructum vendere, neque ex hoc illum amittit.
- 45 Filiusfam. ubi in judicio stare permittitur, pater consentire cogitur, aut judex licentiam, etiam invito eo, præbet.
- 46 Utrum filiusfam. stare in judicio possit sine permissa patris pro bonis adventitiis, quorum ususfructus ad illum non spectat?
- 47 Præscriptio non currit contra impeditum agere.
- 48 Bona dotalia non præscribuntur contra mulierem nuptam.

- 49 Nec bona donata propter nuptias.
- 50 Præscriptio cepta continuatur, licet res detur in dotem, aut donetur propter nuptias.
- 51 Cum mulier agere potest sine licentia viri, matrimonio constante, pro dote, & donatione propter nuptias, præscribitur adversus ipsam.
- 52 Præscriptio an currat in mulierem nuptiam pro bonis paraphernalibus?
- 53 Contra impeditum agere currit præscriptio, cum ipse valet obstaculum remove.
- 54 Uxor non facillè potest impedimentum ad agendum remove.
- 55 Fœmina maximam debent viris suis reverentiam exhibere.
- 56 Nil difficilius, quam quod ab aliena pendet voluntate.
- 57 Difficile est mulieri cogere maritum, ut sibi consensum præbet ad agendum.
- 58 Limitatur, quando soluta est in causis similibus in judicio experiri.
- 59 Filiusfam. præscriptio non currit.
- 60 Procedit, etsi possit agere de licentia patris.
- 61 Filiusfam. qui sine patris licentia potest agere, præscriptio currit.
- 62 An filiusfam. præscriptio currat in bonis adventitiis, in quibus ususfructus patri non est.
- 63 Præscriptio non labitur contra filiusfam. in casu l. 24. tit. 13. p. 5.
- 64 Sed soluta paria potestate currit.
- 65 Filius sine potestate, sive emancipatus, agere contra patrem, venia non petita, nequit.

Quoad primam hujus capituli partem, & de possessione offerente æstimationem rei hypothecata, conducunt tradita per Merlin. de pignorib. lib. 2. quest. 69. à num. 4. & lib. 4. quest. 81. per totam, Negusantium, eod. tract. part. 5. memb. 5. num. 21. Cyriacum, tom. 1. controvers. 194. à num. 1. Hermosillam, in l. 36. gloss. 7. in fine, tit. 5. p. 5. Marecotum, variar. lib. 2. cap. 109. n. 14. cum sequentibus. Gregorium Lopez in l. 15. gloss. 3. tit. 13. part. 5. Morotum, de jur. offerendi, à num. 7. & alios statim referendos.

Ad Num. 1.

Creditor hypothecario agente contra tertium possessorem, conclusio libelli ita concipienda est, ut res ei tradatur, donec de credito satisfiat, quæ praxis ab omnibus est admissa, Mantic. de tacitis convent. lib. 11. tit. 28. num. 32. Merlin. lib. 5. quest. 78. num. 10. Ceval. tom. 1. quest. 76. n. 17. Villadiego in polit. tract. de form. libell. num. 76. Paz in prax. tom. 3. cap. 2. §. 4. num. 42.

Altera verò formula concludendi, ut scilicet creditor petat rem sibi tradi, aut debitum solvi, inepta videtur, siquidem nulla est actio, qua à possessore pecunia peti possit; nam personalis, qua debitor attingitur, in successorem singularem non transit, l. cum qui 17. C. de obligat. & action. l. si heres, ff. ad Trebell. l. ult. §. fin. de contr. empt. Cyriac. controvers. 18. num. 1. tom. 1. Merl. lib. 1. quest. 10. num. 4. 5. Ant. Gom. variar. lib. 2. cap. 15. num. 23. & jus offerendi non est in obligatione, sed in electione possidentis, l. mulier 20. ff. qui prior. Merlin. lib. 4. q. 65. per totam, atque ideo creditor, quia sine actione agit, quoad debiti solutionem audiendus non est: l. quoties 10. §. item si temporalis, ff. de admin. tutor. dixi supr. cap. 6. num. 6. Hanc tamen formulam approbatam communiter restat Canez. variar. p. 3. cap. 1. num. 105. & de hoc videntur diu Papien. in form. libell. in act. hypothecaria, Socin. Sen. conf. 112. vol. 4. Antonin. lib. 3. resol. 5. num. 1. 2. 3. 23. Honded. conf. 22. n. 15. 16. 20. 21. vol. 2. Peregrin. decis. 48. à n. 1.

Non urget textus in cap. ex literis §. de pignor. quoniam ibi mulier non egit à principio adversus fratrem viri possidentem, sed cum bona ob delictum distraherentur, se opposuit intendens, suam recuperare dotem, quoniam maritus ad inopiam devenerat; ex l. ubi aduc 29. C. de jur. dot. Quapropter jure postulabat, sibi æstimationem dotis restitui, aut mitti in possessionem bonorum stantium, quæ sibi addici desiderabat, non ea in pignus retinere; quod colligitur ex verbis Pontificis, ibi: Pars verò mulieris æstimationem dotis instantius petebat sibi restitui. Verbum enim illud instantius, denotat, mulierem egisse, Faria ad Covarruvias;

antequam bona delinquentis possessori traderentur; quoniam in decisionem sic intellexit Negusant. relatus à Merl. dict. 1. n. 6. 7. Possessor tamen ejus intererat, cum pecuniam non possessionibus pendisset, causa defensionem assumpsit, ac sententiam condemnatoriam reportavit. Aliud autem est, cum creditor agit ad hypothecam avocandam à tertio possessore, ut cautum sibi sit de pecunia credita.

Ad Num. 2.

Quod possessor, qui bona fide melioramenta adjecit, liberetur offerendo agenti creditori ex hypotheca æstimationem rei, illis demptis, etsi non sufficiat ad totum debitum, est communis resolutio, quam firmant Merlin. d. quest. 69. n. 4. in principio Theaur. quest. forens. lib. 1. quest. 71. n. 3. Marecot. supr. num. 16. Franch. decis. 38. Ursil ad Afflict. decis. 88. num. 6. Riccius decisio. Curia Archiep. Neapolit. 263. numero 3. Alexand. Trentacinq. variar. resolut. lib. 3. resolut. 1. de pignor. col. 5. vers. Secundo infertur, Cravet. conf. 298. num. 6. vers. Secundo respondeo, Platea in l. bis, num. 2. vers. Et hic est casus, C. de prad. & om. rer. navic. lib. 11. Mantic. de tacit. convent. lib. 11. tit. 26. num. 15. Negusant. supra, Caballin. de evictio. §. 3. num. 151. Guzm. eod. tract. quest. 20. num. 8. Hermos. supra. De quo videas infra, n. 13. cum seqq.

Ad Num. 3.

Vers. Primum etiam.

Hoc argumentum de l. si fundus 16. ff. de pignor. & de l. si convenerit 18. §. si nuda, ff. de pignor. action. nihil obstat; aliud namque est incrementum accedens rei hypothecatæ ipsius occasione, ut quod latitanter per alluvionem fundo accrescit, vel ususfructus, qui per consolidationem obvenit proprietati, de quibus in illis iuribus, (idemque est si melioramenta ab eodem debitore fierent, Merlin. lib. 2. quest. 69. num. 1. Negulant. part. 5. membr. 4. num. 18. Gail lib. 2. observat. 25. in fine, Pacific. de Salvian. inspect. 3. c. 4. num. 664.) Et aliud melioramenta, quæ à tertio possessore adjiciuntur; illa enim rem, cui accedunt, omnino sequuntur ad utilitatem creditoris, & in causam pignoris incidunt; Merlin. lib. 2. quest. 43. à num. 4. & lib. 4. quest. 197. hæc non ita; Negusant. supr. raticif. n. 665. Merl. dict. q. 69. num. 4. sed propria manent meliorantis, saltem quoad effectum, quia retentio competit, dum expensas creditor non solverit, de quo Barbol. in l. divorzio, §. fin. part. 1. num. 49. ff. solut. matrim.; Burgos de Paz questio. civil. 6. num. 7. Hieron. Gabr. commun. lib. 2. conclus. 80. n. 26. Mieres de majorat. part. 1. qua. 10. à num. 12. Joan. Garc. de expens. cap. 6. num. 12. Cyriac. tom. 1. controvers. 83. num. 5. Valasc. de jur. emphiteut. q. 25. num. 32. Menoch. conf. 689. per totum.

Vers. Secundo adversus Bartolum;

Ad textum in l. cum postulasset 43. §. fin. ff. de damn. infect. potest responderi, ibi egisse Consulatum non de melioramentis, sed de refectione rei, inter quæ multum interest; nam illa æquitatis ratio, quæ consideratur adtribuendum jus offerendi ei, qui melioravit, scilicet ne priveretur melioramentis, quæ propria industria, & expensis rei addidit, non invenitur in illo qui refecit, cum per refectionem nihil adjiciatur, aut de novo fiat, quo priveretur reficiens, dum rem restituit creditori: imò nedum jure offerendi caret, verum neque expensas consequitur ab actore, ut d. §. ult. habetur: cuius ratio est; nam onus reficiendi spectat ad debitorem, qui si non vendidisset, reficeret utique necessariò. Ex quo intelligitur, ac conciliatur textus in l. Paulus 29. §. domus, ff. de pignor. ubi Lucius Titius non refecit, sed melioravit aream, quam emit, & difficio extracto, ad quod debitor non tenebatur, atque ideo expensas à creditore recuperat, propter quas jus retentionis datur possessori adversus quemcunque; sed reficiens contra eum, qui refecit tenebatur, non in alios; Negusant. part. 5. memb. 4. num. 8. Barbol. ubi proximè, part. 2. num. 1. Speculat. de exequut. sen. §. fin. num. 9. vers. Quod sibi bona fide, Merlin. de lib. 4. quest. 192. Marecot. d. cap. 112. num. 14. Nec obstat, causam refectionis maximè favorabilem censeri, etiam adversus creditores, l. interdum 5. ff. qui prior. Nam id procedit, eo quod res periret propter inopiam domini, nisi creditor ad refectionem ex liberalitate muraret; at in nostro casu possessor liberalis non est; qui rem sibi refecit, nec res periret, quam dominus propriis expensis conservaret, si eam in bonis haberet;

Verf. Tertio ad idem.

Nobstante d. s. domus, multi docent, melioramenta a tercio... Neque clausula ista referri potest ad id, quod D. Covarr. existimat.

Quam sententiam Negufantij, & sequacium sustinendo, cui assentiunt DD. supra laudati, quibus placet, melioramenta solo non cedere, sed propria effici ejus, qui melioravit.

Verf. Quarto eandem partem.

Perpensis nuper traditis, dicendum erit, in casu d. s. domus, possessori jus offerendi non competere; & sic limitanda erit sententia Bartoli.

Sequuntur D. Covarr. Cyriac. d. controvers. 194. numer. 8. Garc. de expens. cap. 18. numer. 84. Morot. d. tract. de jur. offer. numer. 8. Magon. Florent. decis. 51. numer. 4. qui asserunt, possessorem, qui melioravit, non liberari a rei restitutione.

Neque satisfact, quod Merl. ibidem respondet, num. 2. verf. Sed respondetur, ubi ait, hoc jus offerendi partem debiti satis jure probati, dum cuilibet possessori oblatio totius debiti permittitur.

Non inquam hac satisfaciunt, quoad primum, non est eadem ratio in oblatione totius debiti, ac in oblatione partis, primo casu nullum incommodum sentite potest creditor ex hypothecae liberatione.

Quoad secundum, verum non est, nullam aliam jus esse creditori in hypotheca, nisi ut valorem ejus consequatur; si enim hoc ita esset, sequeretur, ut quilibet solvens eum rei valorem pignus lucret, quo prorsus est falsum.

Quibus animadversis, cum hoc ab aequitate pendere constet, videtur Bartoli sententia, neque semper rejicienda, neque admittenda semper, sed pro facti circumstantiis res esse discernenda.

Verf. Non obstat d. lex 2.

De hujus textus intellectu, quatenus Bartoli sententiae ad stipuletur, diximus supra, hoc num. verf. Tertio ad idem.

Verf. Caterum est Bartoli opinio.

Quoties opinio Bartoli sit practicanda, aestimabitur res, deductis melioramentis juxta tempus praesens, quo pretium creditori solvendum est, ut fert communis opinio, teste Cyriac. d. controvers. 194. numer. 10.

Ibi: Imo utcumque Bartoli sententia.

Prædictum jus offerendi datur etiam successori singulari ejus, qui melioravit, cui & jus retentionis est, si oblationi locus non sit; Marefcot ex pluribus, d. cap. 112. numer. 7. 16.

Ibi: Quibus accedit pulchra quaestio.

Socini sententia ab omnibus rejicitur, certum enim est, possessorem, qui meliorationes non fecit, audiendum non esse.

esse, et si offerat rei, de qua lis est, aestimationem, si hæc non sufficiat ad plenam debiti, & interesse satisfactionem; Cyriac. d. controvers. 194. numer. 6. Morot. numer. 68. 69. Curti. de oblatione p. 2. q. 11. numer. 14. 15. Franch. d. decis. 38. numer. 1.

Ibi: Quomodo rem solvens erit. Vide quæ diximus supra, a numer. 13.

Fructus post litem contestatam a possessore percepti cum sumptibus debitis ratione melioramentorum debent compensari; Cyriac. tom. 1. controvers. 195. numer. 6. Barz. decis. 124. in fine.

Ibi: Quod si creditor. Assentit in praesenti D. Covarr. illis, quæ dicta fuerunt supra, num. 15. pro conciliandis ipsius, ac Bartoli contrariis opinionibus.

Quod malæ fidei possessor teneatur restituere fructus etiam ex meliorationibus, quas fecit, perceptos, cum D. Covarr. sententiæ Menoch. de adipisc. remedi. 15. numero 609.

Contrarium placet Gutierrez. practicar. lib. 3. q. 68. numer. 17. Garc. d. cap. 23. numer. 30. Gamm. decis. 364. numer. 2. & fin. Joseph. Ludovic. Lucens. decis. 7. numer. 12. part. 1.

Contrarium placet Gutierrez. practicar. lib. 3. q. 68. numer. 17. Garc. d. cap. 23. numer. 30. Gamm. decis. 364. numer. 2. & fin. Joseph. Ludovic. Lucens. decis. 7. numer. 12. part. 1.

Contrarium placet Gutierrez. practicar. lib. 3. q. 68. numer. 17. Garc. d. cap. 23. numer. 30. Gamm. decis. 364. numer. 2. & fin. Joseph. Ludovic. Lucens. decis. 7. numer. 12. part. 1.

Contrarium placet Gutierrez. practicar. lib. 3. q. 68. numer. 17. Garc. d. cap. 23. numer. 30. Gamm. decis. 364. numer. 2. & fin. Joseph. Ludovic. Lucens. decis. 7. numer. 12. part. 1.

principiis, ubi possessor ab initio malam fidem habuit, in tempore, quo melioramenta faciebat, nam si postea superveniat scientia rei alienæ, secunda opinio erit admittenda; etiam meliorationum, e quibus fructus nascuntur, dominium non amittit, quanquam avellere eas, si impensæ solvantur, non valeat; Marefcot. d. decis. 54. Cyriac. d. controvers. 83. numer. 7. & alij plures allegati supra numer. 9. & licet mala fides obstat ad æquidandos fructus rei principalis.

Verf. Quid igitur.

Circa idem est dubium, quoad bonæ fidei possessorem, nam eum debere fructus ex suis meliorationibus perceptos restituere, existimant Greg. Lop. in dict. l. 41. gloss. 5. per textum ibi. Lug. supra numer. 51. Sanch. d. cap. 13. numer. 147. Petr. Barbos. in d. l. divortio, numer. 42. 51. in fine, & 52. Hieronym. Gab. dict. conf. 151. numer. 9. lib. 1. & alij, qui distinctionem non admittunt inter fructus ex re principali, ac ex melioramentis perceptos.

Adversum quos tenent omnes, quos pro ultima opinione nuper laudavimus, nam cum illis placuerit, posse malæ fidei possessorem suarum meliorationum fructus lucrari, a fortiori idem, ubi bona fides patrocinatur, dicere necesse est; ultra quos idem defendunt Cyriac. d. controvers. 83. nu. 7. Marefcot. d. cap. 112. numer. 52. 53. Bald. & Angel. in l. caterum, ff. de rei vindic. Negufant. dict. part. 5. memb. 4. numer. 20. Franch. decis. Neapolit. 191. numer. 11. Tiraquel. de retract. lignag. §. 15. gloss. 1. numer. 20. Berolius in cap. 1. numer. 24. de usur. Surdus decis. 282. numer. 30. Put. decis. 276. Rota decis. 294. p. 1. Redoan. de reb. Ecclies. pag. 411. Quod procedit etiam post litem contestatam, ut bene probat Marefcot. numer. 54. cum sequentibus, Escobar numer. 7. & hanc æquiores, ac communiorem sententiam dixit Mieres de majorat. part. 4. quæst. 32. numer. 5. Quod adeo verum est, ut si res sterilis possessoris sumptibus fiat fructifera, omnes fructus ad ipsum pertineant; Marefcot. numer. 57. Astic. decis. 87. numer. 7. Valasc. de jur. emphyteut. quæst. 25. numer. 26. Cyriac. ubi proximè, Cavalcan. decis. 28. in addition. numer. 8. Escobar numer. 2. Boer. familiar. quæst. 19. numer. 3. Jul. Clar. §. emphyteos. quæst. 45. numer. 2. Philip. Porti conf. 92. numer. 105. De compensatione fructuum cum expensis meliorationum, Marefcot. dict. capit. 12. numer. 52. Escobar, dict. comp. 13. numer. 7. Cyriac. dict. numer. 7. Quomodo autem, & juxta quod tempus fieri debeat melioramentorum taxatio, latè Marefcot. cap. 114. per totum, Rota decis. 116. part. 6. in recent.

Ad Num. 5.

Patri in bonis adventitiis filijfam. in quibus usufructum haber, plenissima est concessa administrandi facultas, tantum alienatione interdicta, aded ut filio proprietario vindicatio bonis parentis, qui alienavit; ita communiter receptum est per l. 1. C. de bon. matern. & l. cum oportet. 6. C. de bon. qua. liber. Merlin. de legitim. lib. 4. tit. 2. quæst. 7. numer. 19. Costa de port. rat. quæst. 148. Ant. Gom. variar. lib. 2. cap. 14. numer. 13. & in l. 47. Taur. numer. 15. Gregor. Lop. in l. 24. gloss. 9. tit. 13. part. 5. Gomez Vaio in praxi, lib. 2. quæst. 75. Pinel. in dict. l. 1. part. 3. numer. 74. & in auth. nisi tricennale, n. 44. 45. eod. tit. Bartol. in l. si constante, numer. 63. ff. sol. matrim. Franch. decis. 10. nu. 11. verf. Aut non cadit, Castill. de usufruct. lib. 1. cap. 3. numer. 68. cum seqq. Menoch. conf. 279. n. 33; 34. ubi alios refert.

Ex qua libera administrandi facultate provenit, ut rationem reddere administrationis parer non teneatur, Gutierrez de tuel. part. 3. cap. 1. numer. 24. Escobar de ratiocin. lib. 1. cap. 9. n. 13. Speculat. tit. de instrum. edit. §. fin. verf. Quid in parte. Nec facit inventarium, sed simplicem bonorum descriptionem absque solemnitate, Gutierrez. supra cap. 4. numer. 2. Ant. Gom. dict. numer. 13. nisi dolose vertetur; nam tunc rationes reddit, Gutierrez. ex aliis, d. cap. 1. numer. 25. similiter satisfacere non compellitur. Cancr. variar. part. 1. cap. 1. numer. 44. Lug. sup. disput. 5. sect. 2. numer. 25. Sanch. confil. moral. lib. 1. c. 2. dub. 6. numer. 1. ubi alij.